

Abstrakt

Hlavním cílem této práce je zmapování možností aplikace nástrojů trestní odpovědnosti v oblasti farmacie. První kapitola obsahuje vymezení základních aspektů a procesů zkoumané problematiky, interpretaci základních pojmů a krátký exkurz do životního cyklu inovativního léčivého přípravku, se zaměřením na oblast klinického hodnocení.

Následuje kapitola zaměřená na vymezení pojmu právní odpovědnost v obecné rovině. Dále jsou vymezeny a porovnány jednotlivé druhy právní odpovědnosti, relevantní k aplikaci ve farmacii (např. občanskoprávní, pracovněprávní, disciplinární nebo správní). Cílem tohoto porovnání je určení rozdílností mezi jednotlivými druhy právní odpovědnosti, a potvrzení jejich vzájemné aplikovatelnosti. Výše uvedené je následně demonstrováno na případu tzv. „heparinového vraha“.

Třetí kapitola je věnována trestní odpovědnosti, s vymezením základních pojmů, zejména trestný čin, protiprávnost, pachatel nebo okolnosti vylučující protiprávnost.

Dále je značná část práce věnována trestní odpovědnosti fyzických osob. Po obecném úvodu k této problematice následuje výčet trestných činů, které lze reálně aplikovat v oblasti farmacie.

Kapitola pátá je zaměřena na trestní odpovědnost právnických osob, se zaměřením na historii tohoto relativně nově zakotveného právního institutu, vymezení základních pojmů a srovnání právnické osoby jako subjektu trestní odpovědnosti. Ve druhé části této kapitoly je rozebrána novela zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, která vstoupila v účinnost v roce 2016. Poslední část této kapitoly se věnuje aktuálním tématům ve farmacii, která s problematikou trestní odpovědnosti právnických osob přímo souvisí.

Závěry a výstupy jsou shrnuty v poslední kapitole této práce. Farmacie je velmi komplikovanou a komplexní oblastí zdravotnictví. Na druhou stranu je farmaceutické právo mladou a dynamicky se rozvíjející disciplínou, která bude v následujících letech dále rozvíjena. Aplikace trestní odpovědnosti v rámci farmacie je neoddiskutovatelně relevantní. Dle mého názoru je ovšem nutné, nezapomínat na princip ultima ratio.

Na závěr bych rád zdůraznil, že je nutné zvážit, co je hlavním záměrem zdravotnictví obecně – lidské zdraví. Trestní odpovědnost je nástrojem, který je vhodné aplikovat v případě porušení zákona, kdy není vhodné užít jiný právní nástroj. Osobně se však domnívám, že není nutné ani vhodné podávat žalobu v případě jakéhokoli, mnohdy i nezávažného, pochybení doktorů, lékárníků či jiných zdravotnických pracovníků.